

Εβδομάδα για τη Συμπερίληψη Online

Εκπαιδευτικό υλικό για την προβολή ταινιών ως εργαλείο για τη συμπερίληψη

Εισαγωγή

Το έργο Inclusive Schools συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα Erasmus+ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και διενεργείται σε συνεργασία επτά οργανισμών από τη Βρετανία, το Βέλγιο, την Ισπανία, την Ελλάδα και την Πολωνία με συντονιστή το British Council.

Το πρόγραμμα έχει σχεδιαστεί με σκοπό να ενθαρρύνει σχολεία σε όλη την Ευρώπη να διαμορφώσουν πρακτικές συμπεριληπτικής εκπαίδευσης δια της ενεργούς συμμετοχής και δυναμικής συνεργασίας της σχολικής τους κοινότητας.

Πώς ορίζουμε τη συμπερίληψη στο πλαίσιο του προγράμματος;

Το Inclusive Schools- InScool υποστηρίζει τη δημιουργία ενός σχολικού περιβάλλοντος όπου οι δάσκαλοι και οι νέοι αγκαλιάζουν και αποδέχονται τις προκλήσεις και τα οφέλη της διαφορετικότητας. Η υιοθέτηση μιας συμπεριληπτικής προσέγγισης συνεπάγεται την ανάπτυξη μαθησιακού περιβάλλοντος όπου ο κάθε μαθητής έχει ίσες ευκαιρίες για να πετύχει. Για το πρόγραμμα «η έννοια της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης έχει ως στόχο τη μεγιστοποίηση της αποδοχής και της συμμετοχής, καθώς και τη ψυχοκοινωνική ανάπτυξη και προσωπική επιτυχία των παιδιών και την ελαχιστοποίηση των διακρίσεων.»¹

Προς αυτήν την κατεύθυνση και στο πλαίσιο προσπαθειών για την ανάδειξη πρακτικών κι εργαλείων για ένα ολοένα πιο συμπεριληπτικό σχολείο, διοργανώνουμε την Εβδομάδα για τη Συμπερίληψη online σε συνεργασία με το Παιδικό και Εφηβικό Φεστιβάλ Διεθνούς Κινηματογράφου Αθήνας που πρότείνει μια σειρά μικρού μήκους ταινιών με θέμα τη διαφορετικότητα και την αποδοχή κι επιμελήθηκε το σχεδιασμό του παρόντος εγχειριδίου.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα καθώς και χρήσιμο εκπαιδευτικό υλικό για τη συμπερίληψη επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας www.inclusiveschools.net

¹ Hummel, Engelbrecht και Werning στο P. Engelbrecht, και L. Green, [Eds] (2018), Responding to the challenges of inclusive education in southern Africa. Pretoria: Van Schaik.

Εκπαιδευτικό Υλικό για μαθητές 12-15 ετών

Σε αυτό το αρχείο θα βρείτε χρήσιμες πληροφορίες και εργαλεία για την ταινία «Everybody else is taken». Με αφορμή τις θεματικές και το είδος της ταινίας, σας προτείνουμε δραστηριότητες για να τις ενσωματώσετε στο μάθημά σας.

Στο πλαίσιο της ανακάλυψης των διαφορετικών μορφών τέχνης και δημιουργίας οι μαθητές και οι μαθήτριες παρακολουθούν μία ταινία μικρού μήκους.

Οι στόχοι είναι :

- να μάθουν να εκφράζουν τα συναισθήματά τους και να μιλάνε για τις εντυπώσεις τους
- να θέτουν ερωτήματα και να λένε την άποψή τους με επιχειρήματα
- να μπορούν να διαχωρίσουν τις διάφορες εικόνες, κινούμενες και μη
- να μπορούν να διαχωρίσουν την πραγματικότητα από την μυθοπλασία και ποιοι είναι οι κώδικες ενός έργου μυθοπλασίας
- να δουν μία ταινία με μία συγκεκριμένη τεχνική και να κατανοήσουν τις ιδιαιτερότητές της
- να ταυτιστούν και να βιώσουν δια της οπτικοακουστικής γλώσσας θέματα που τους/τις απασχολούν

Ταινία μικρού μήκους

Η ταινία μικρού μήκους είναι ένα κινηματογραφικό έργο μικρής διάρκειας (που δεν υπερβαίνει τα 40 λεπτά).

Όπως και οι ταινίες μεγάλου μήκους, οι ταινίες μικρού μήκους μπορούν να περιλαμβάνουν όλες τις θεματικές και τις τεχνικές.

Οι ταινίες μικρού μήκους διαφέρουν από τις ταινίες μεγάλου μήκους που έχουν μεγαλύτερη διάρκεια, αλλά και από τα επεισόδια μίας τηλεοπτικής σειράς που είναι μία μεγάλη ιστορία κομμένη σε πολλά κομμάτια. Επίσης, διαφέρουν από τις διαφημίσεις και τα βίντεο κλιπ.

Κάθε ταινία μικρού μήκους έχει μία πλοκή, διηγείται μία ιστορία με αρχή, μέση και τέλος.

Η Διευθύντρια Προγράμματος του Παιδικού και Εφηβικού Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αθήνας, Louise Johansen, εξηγεί γιατί διάλεξε της ταινία Everybody Else Is Taken για το σχολικό πρόγραμμα :

«Η Μίκα είναι αυτό που θα λέγαμε αγοροκόριτσο. Δεν μοιάζει ούτε ταιριάζει με τα υπόλοιπα κορίτσια της ηλικίας της και προτιμά να παίζει μπάλα με τα αγόρια. Αλλά όταν ακόμα κι εκείνα αρνούνται να την κάνουν παρέα, η Μίκα αποφασίζει να πάρει την υπόθεση στα χέρια της. Φυσικά το να κόβεις κοντά τα μαλλιά σου και να αλλάζεις την εμφάνισή σου δεν είναι η λύση για να γίνεις αποδεκτός, αλλά σε αυτή την ταινία λειτουργεί σαν μεταφορά για την εσωτερική αλλαγή της ηρωίδας. Και η ταινία φροντίζει να υπογραμμίσει τι σημαίνει η φιλία - όχι μόνο με τους συνομήλικούς σου, αλλά και με έναν ενήλικα που δείχνει αγάπη και υποστήριξη ακριβώς τη σωστή στιγμή.»

EVERYBODY ELSE IS TAKEN

Χώρα : Νέα Ζηλανδία
2017, 12 λεπτά

Είδος :
Live action

Τζέσικα Γκρέις Σμιθ
Αγγλικά

Η Μίκα αρνείται να αφήσει το φύλο της να την καθορίσει σε ένα από τα πιο σκληρά μέρη του κόσμου: την παιδική χαρά. Τα κορίτσια της κάνουν bullying, τα αγόρια δεν την διαλέγουν ποτέ για παιχνίδι - η Μίκα δυσκολεύεται να βρει τη θέση της στον κόσμο αλλά και μέσα στο ίδιο της το κορμί.

Θεματικές : bullying, ρόλος του κάθε φύλου, προσαρμογή, τι σημαίνει να είσαι κορίτσι

Με αφορμή την ταινία Κοινωνικά στερεότυπα και προκαταλήψεις

Στερεότυπο ονομάζεται το σύνολο των προσχηματισμένων, υπεραπλουστευμένων κοινωνικών αντιλήψεων και συμβολικών χαρακτηρισμών που πολύ συχνά βασίζονται σε γενικεύσεις αναφορικά με τους τρόπους συμπεριφοράς και τους ρόλους ενός ατόμου, μιας κοινωνικής ομάδας ακόμα και μιας εθνικότητας.

Για να πάρουμε τις εθνικότητες και κάποια στερεότυπα που ακούμε σαν παράδειγμα:

- οι Γερμανοί είναι πειθαρχημένοι ή τσιγκούνηδες
- οι Έλληνες είναι φιλόξενοι ή τεμπέληδες
- οι Αμερικάνοι έχουν επιχειρηματικό μυαλό ή είναι υπερόπτες
- οι Γάλλοι βάζουν όρια στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους ή είναι βρώμικοι

Η λίστα των στερεοτύπων είναι πολύ μεγάλη για κάθε εθνικότητα και μπορεί να διαφέρει από χώρα σε χώρα. Μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι όλα αυτά τα στερεότυπα είναι αυθαίρετες γενικεύσεις που μπορούν να είναι θετικές ή αρνητικές.

Τα στερεότυπα οδηγούν σε προκαταλήψεις δηλαδή στην διαμόρφωση απόψεων μεροληπτικών, αρνητικών και υποτιμητικών, που είναι συνήθως συναισθηματικά φορτισμένες. Ο κόσμος φαίνεται απλούστερος με τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις. Χάρη σε αυτά, δεν χρειάζεται να επεξεργαστούμε ό,τι καινούριο ή διαφορετικό συναντάμε που μπορεί να μας δημιουργεί ανησυχία εφόσον έχουμε ήδη έτοιμες απόψεις και ιδέες. Δυστυχώς με αυτό τον τρόπο χάνεται η ουσιαστική επαφή, η περιέργεια και η κατανόηση για ό,τι δεν είναι οικείο. Δημιουργεί επιθετικότητα και μπορεί να οδηγήσει στη βία.

Οι προκαταλήψεις είναι πολύ ανθεκτικές και όλοι έχουμε χωρίς καν να το ξέρουμε. Κατανοώντας πώς λειτουργούν μπορούμε πιο εύκολα να τις ξεπεράσουμε και να γνωρίσουμε πραγματικά τον άλλον, όποιος και να είναι και όσο διαφορετικός και να είναι από μας.

Σε αυτή την ταινία, ο κάθε χαρακτήρας έχει μία διαδρομή μέσα στις προκαταλήψεις του. Μέσα σε 12 λεπτά, κάθε χαρακτήρας ξεκινάει από ένα συγκεκριμένο σημείο και προχωράει προς την αποδοχή του εαυτού του ή την αποδοχή του άλλου.

Το σενάριο και η κάμερα της σκηνοθέτιδας ακολουθεί τη διαδρομή του κάθε χαρακτήρα. Σας προτείνουμε και εμείς να ακολουθήσουμε αυτές τις διαδρομές.

Δείτε μαζί τους ποια είναι η διαδρομή της Μίκας και πώς εξελίσσεται στα διάφορα στάδια του σεναρίου και στα συγκεκριμένα πλάνα της σκηνοθέτιδας:

Η Μίκα θέλει να παίξει μπίτζμπολ με τα αγόρια αλλά δεν την επιλέγουν στην ομάδα.

Η Μίκα είναι μόνη της και έχει αποκλειστεί από την ομάδα των αγοριών.

Η Μίκα έχει πάθος με το μπίτζμπολ αλλά δεν μπορεί να παίξει μόνη της γιατί είναι ένα ομαδικό παιχνίδι.

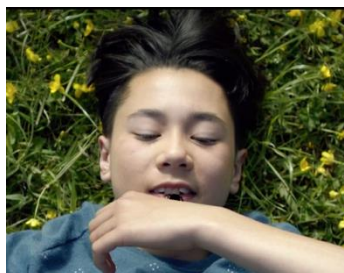
Η Μίκα προσπαθεί να ενταχθεί στην ομάδα των κοριτσιών παίζοντας κρυφό αλλά αυτά την κοροϊδεύουν και είναι πάλι μόνη της.

Η Μίκα αντιδράει βίαια στην απόρριψη γιατί δεν έχει άλλα εφόδια.

Η Μίκα βρίσκει έναν τρόπο να ενταχθεί στην ομάδα των αγοριών και να παίξει μπίτζμπολ: θα κόψει τα μαλλιά της για να μοιάσει σε αγόρι ακολουθώντας το έμφυλο στερεότυπο που είναι τα αγόρια να έχουν κοντά μαλλιά και τα κορίτσια μακριά.

Η Μίκα, αφού παίζει μπίτζμπολ με τον Chris στην αυλή, νιώθει για πρώτη φορά ευτυχισμένη γιατί νιώθει αποδοχή και δεν είναι πια μόνη.

Η Μίκα είναι πάλι μόνη και εκτός ομάδας, που εκεί είναι η τάξη της. Μόλις έχει ζήσει το περιστατικό bullying από την ομάδα κοριτσιών.

Η Μίκα κερδίζει την αποδοχή από την ομάδα των αγοριών. Δεν το βάζει κάτω που δεν την επέλεξαν για άλλη μια φορά και δείχνει την αξία της στο μπίτζμπολ.

Η Μίκα τα κατάφερε. Θα παίξει μπίτζμπολ! Τα αγόρια την αποδέχονται και την εντάσσουν στην ομάδα τους. Τα κατάφερε όχι γιατί προσπάθησε να τους μοιάσει κόβοντας τα μαλλιά της αλλά γιατί τους έδειξε την αξία της στο μπίτζμπολ.

Για την Μίκα είναι μία διαδρομή αυτογνωσίας και αποδοχής του εαυτού της.

Αγόρια – Κορίτσια: Τα στερεότυπα των φύλων

Ας επικεντρωθούμε τώρα στα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις που έχουν να κάνουν με το φύλο.

Όλοι μας διαχωρίζουμε τα κορίτσια από τα αγόρια και θεωρούμε ότι το κάθε φύλο έχει πολλές διαφορές.

Ας αναρωτηθούμε, όμως, εάν αυτές οι διαφορές είναι κοινωνικές και πολιτισμικές ή απλά βιολογικές; Το βιολογικό φύλο [sex] ενός ατόμου είναι γενετικά καθορισμένο, ενώ το κοινωνικό φύλο [gender] είναι πολιτισμικά και κοινωνικά κατασκευασμένο.

Δραστηριότητα 1

Ζητήστε στους μαθητές σας να κοιτάξουν αυτές τις δύο φωτογραφίες:

Συζητήστε μαζί τους για το παιδί στα αριστερά που το πρόσωπό του κυκλωμένο.

Είναι αγόρι ή κορίτσι; Γιατί;

Πώς αναγνωρίζουμε και διαχωρίζουμε ότι ένα παιδί είναι αγόρι ή κορίτσι;

Ρωτήστε τους στη συνέχεια και σύμφωνα με τα κοινωνικά πρότυπα να πουν ποια παιχνίδια παίζουν πιο συχνά τα κορίτσια και ποια τα αγόρια.

Ποιες άλλες διαφορές έχουν τα κορίτσια από τα αγόρια;

Στη συνέχεια προτείνετε τους να πουν αν οι παρακάτω επιθετικοί προσδιορισμοί προσιδιάζουν κατά τη γνώμη τους περισσότερο σε αγόρια ή σε κορίτσια (θα πρέπει να διαλέξουν αποκλειστικά ένα από τα δύο):

Γλυκός/γλυκιά
Δυνατός/δυνατή
Θαρραλέος/θαρραλέα
Ευαίσθητος/ευαίσθητη
Επιθετικός/επιθετική
Κλαψιάρης/κλαψιέρα
Πολυλογάς/πολυλογού
Φιλόδοξος/φιλόδοξη

Ρωτήστε τους επίσης εάν υπάρχουν αντρικά ή γυναικεία επαγγέλματα.

Μέσα από την κουβέντα σας, πρέπει να κατανοήσουν ότι οι περισσότερες διαφορές ανάμεσα στα αγόρια και τα κορίτσια είναι κοινωνικές και πολιτισμικές κι έχουν να κάνουν με στερεότυπα.

Οι μόνες ξεκάθαρες διαφορές είναι οι βιολογικές (δηλαδή τα γεννητικά όργανα, η κύηση, η μυϊκή δύναμη).

Διαφορετικότητα και ένταξη

Το παιδί στις δύο φωτογραφίες που είδατε προηγουμένως είναι κορίτσι. Το κορίτσι αυτό είναι 12 ετών στις φωτογραφίες.

Αυτή η γυναίκα είναι το ίδιο κορίτσι στα 30.

Ζητήστε στους μαθητές να συγκρίνουν αυτή την κοπέλα στα 12 και στα 30.

Είναι η Jessica Grace Smith, σκηνοθέτης της ταινίας *Everybody Else Is Taken*.

Η ταινία αυτή είναι ξεκάθαρα αυτοβιογραφική.

Η Jessica Grace Smith είναι η Μίκα στην ταινία και ήθελε να δείξει πόσο δυσκολεύτηκε να βρει τη θέση της στον κόσμο και στο ίδιο της το σώμα.

Μας λέει : « Όταν ήμουν μικρή ήμουν λίγο διαφορετική. Αισθανόμουν ότι δεν χωρούσα στον τρόπο που η κοινωνία μας καθορίζει σαν αγόρι ή κορίτσι».

Εδώ μας μιλάει για την ταινία της και για το πόσο συνδέεται η ιστορία της ηρωίδα με τα προσωπικά παιδικά της βιώματα. Δείτε εδώ : https://youtu.be/Orge_E7_XFY

Στη Σουηδία, ένας νόμος του 1998 καθορίζει ότι τα σχολεία πρέπει να διασφαλίζουν ίσες ευκαιρίες για τα αγόρια και τα κορίτσια καθώς και να τείνουν προς την εξάλειψη των στερεοτύπων που είναι συνδεδεμένα με το φύλο. Από τότε πολλά νηπιαγωγεία έχουν εντάξει την «ουδέτερη αγωγή» στην τάξη.

Για παράδειγμα, σε αυτό το πλαίσιο, προσπαθούν να αντικαθιστούν την αντωνυμία «αυτός, αυτή», με το άφυλο ουδέτερο «αυτό» (hen) όποτε απευθύνονται γενικά στα παιδιά.

Ένα από αυτά τα σχολεία είναι το Egalia (ισότητα στα λατινικά), ένα σχολείο που ειδικεύεται στην ουδέτερη αγωγή θεωρώντας ότι τα φύλα δεν έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά, ανάγκες ή επιθυμίες. Η διευθύντρια λέει σχετικά: «Πρόκειται για δημοκρατία. Θέλουμε να δώσουμε σε όλα τα παιδιά τις ίδιες δυνατότητες και τα ίδια δικαιώματα.»

Παρακάτω μπορείτε να δείτε ένα ρεπορτάζ που γυρίστηκε στο σχολείο αυτό : https://youtu.be/fJH0_P42C5c

Μπορείτε να συζητήσετε με τους μαθητές και τις μαθήτρίες σας γι' αυτήν την πειραματική προσέγγιση που γίνεται στη Σουηδία αλλά και σε άλλες χώρες της Βόρειας Ευρώπης.

Ίσως το πείραμα που γίνεται στη Σουηδία να φαίνεται ακραίο και δέχεται πολλές αντιδράσεις ακόμα και από Σουηδούς γονείς αλλά ίσως μας κάνει να σκεφτούμε για τις διαφορές μεταξύ αγοριών και κοριτσιών και πόσες από αυτές είναι στερεότυπα.

Συζητήστε στο πλαίσιο αυτό με τους μαθητές, για το τι μπορεί να γίνει για να βοηθούνται παιδιά όπως η Μίκα.

Τι μπορεί να γίνει στην εκπαίδευση στο σχολείο αλλά και στην οικογένεια για να υπάρχει περισσότερη κατανόηση και ένταξη για τα παιδιά που αισθάνονται σαν την Μίκα;

Ξεπερνώντας ή όχι τις προκαταλήψεις

Ας δούμε τώρα τι σκέφτονται οι άλλοι χαρακτήρες σε σχέση με την Μίκα.

Ζητήστε από τους μαθητές να χωριστούν σε ομάδες: τα κορίτσια του σχολείου, ο παππούς, τα αγόρια του σχολείου.

Η κάθε ομάδα θα εστιάσει και θα μελετήσει τη Μίκα, το βασικό χαρακτήρα της ταινίας. Αλλά θα πρέπει να την αξιολογήσουν και να την περιγράψουν όπως την αντιλαμβάνονται οι διάφοροι άλλοι χαρακτήρες με όσα περισσότερα επίθετα γίνεται.

Θα πρέπει να περιγράψουν την εμφάνισή της, τα φυσικά της χαρακτηριστικά, τον χαρακτήρα της, τον τρόπο που φέρεται.

Φτιάξτε έναν πίνακα με όλα αυτά τα χαρακτηριστικά:

Τα κορίτσια του σχολείου	Τα αγόρια του σχολείου	Ο παππούς
Άσχημη Γελοία	Περίεργη Αγοροκόριτσο	Ομορφιά Τρυφερότητα

Μπορείτε επίσης να τους πείτε να επιχειρηματολογήσουν φτιάχνοντας προτάσεις που θα είναι δηλώσεις για το πώς είναι η Μίκα. Παράδειγμα :

Τα κορίτσια του σχολείου: Η Μίκα είναι γελοία και πολύ άσχημη με το σορτσάκι της και το ξεχαρβαλωμένο φούτερ.

Ο παππούς: Η Μίκα είναι πολύ γλυκιά και είναι όλη μου η οικογένειά. Δεν καταλαβαίνω γιατί έκοψε τα μαλλιά της αλλά θεωρώ ότι της πάνε.

Τα αγόρια του σχολείου: Η Μίκα θέλει να παίξει μπίτζμπολ μαζί μας ενώ είναι κορίτσι. Τα κορίτσια δεν παίζουν μπίτζμπολ.

Με αυτόν τον τρόπο βλέπουμε πόσες διαφορετικές αντιλήψεις υπάρχουν για την Μίκα, και οι περισσότερες είναι προκαταλήψεις.

Ακόμα και ο παππούς που την αγαπάει βαθιά δεν ξέρει τι περνάει και τις δυσκολίες της.

Όλοι αυτοί κρίνουν την Μίκα αλλά κανείς δεν κάνει την κίνηση να την γνωρίσει πραγματικά.

Η ομάδα κοριτσιών παραμένει στην ίδια στάση και δεν ξεπερνάει τις προκαταλήψεις της.

Η ομάδα των αγοριών την αναγνωρίζει και την αποδέχεται μόνο όταν τους δείχνει την ικανότητά της.

Ο παππούς της με την αγάπη του την αποδέχεται όπως και να είναι. και στην αλλαγή της με το κούρεμα. αλλά χωρίς να κατανοεί τα κίνητρό της.

Δραστηριότητα 2

Τώρα ας εστιάσουμε στη διαδρομή δύο παιδιών από την ομάδα των αγοριών.

Μελετήστε με τους μαθητές σας την περίπτωση του Chris και του Rawiri που και οι δύο ξεπερνάνε τις προκαταλήψεις τους για την Μίκα αλλά το εκφράζουν διαφορετικά.

Μπορείτε να χωρίσετε τους μαθητές σε δύο ομάδες για να ασχοληθούν με τον καθένα από αυτούς.

Βλέπουμε τον Chris σε τρεις σκηνές και τον Rawiri σε δύο. Ζητήστε στους μαθητές και τις μαθήτριες να τις περιγράψουν, σε σχέση πάντα με την Μίκα.

Chris – Μίκα

Πρώτη σκηνή: Ο Chris είναι ένα από τα αγόρια του σχολείου που δεν θέλει να παίξει η Μίκα μπιέζμπολ μαζί τους. Φαίνεται στην αρχή να τον ενοχλεί που δεν την διαλέγει κανείς για να παίξει αλλά δεν κάνει τίποτα για να το αλλάξει.

Δεύτερη σκηνή: Ο Chris βρίσκει την Μίκα στην αυλή της και καταλαβαίνουμε ότι είναι γείτονες και πως βρίσκονται καμιά φορά και γνωρίζονται. Επίσης παίζει μπιέζμπολ μαζί της και ξέρει ότι παίζει καλά.

Τρίτη σκηνή: Ο Chris είναι πάλι στο γήπεδο με τα άλλα αγόρια και διαλέγει ομάδα. Έχει μείνει μόνο ένα αγόρι και η Μίκα. Βλέπουμε ότι διστάζει και ότι θέλει πολύ να διαλέξει την Μίκα αλλά τελικά δεν το κάνει και για μία άλλη φορά μένει η Μίκα εκτός παιχνιδιού.

Rawiri – Μίκα

Πρώτη σκηνή: Ο Rawiri διαλέγει ομάδα και δεν διαλέγει την Μίκα που μένει εκτός παιχνιδιού. Η Μίκα τον παρακαλεί και της αρνείται με την πρόφαση ότι θα έχει θέμα με τους άλλους.

Δεύτερη σκηνή: Ενώ πάλι έχουν αφήσει την Μίκα εκτός παιχνιδιού, ο Rawiri βλέπει ότι η Μίκα πιάνει μία απίστευτη μπαλιά και πάει προς το μέρος της και της δίνει το μπαστούνι για να μπει στο παιχνίδι.

Αφού τις περιγράψουν ζητήστε τους να εξηγήσουν την διαφορετική αντιμετώπιση που έχουν τα αγόρια σε σχέση με την Μίκα.

Και τα δύο αγόρια έχουν ξεπεράσει τις προκαταλήψεις τους σχετικά με το ότι τα κορίτσια δεν παίζουν μπίτζμπολ, την έχουν αποδεχτεί για αυτό που είναι αλλά ο Chris το κάνει κρυφά και ο Rawiri μπροστά σε όλους.

Ο Rawiri την αποδέχεται και το πιο σημαντικό είναι ότι την εντάσσει στην ομάδα.

Έχει ενδιαφέρον εδώ να συζητήσετε για τις έννοιες της αποδοχής και της ένταξης καθώς και της δύναμης που χρειάζεται για να εναντιωθείς στις προκαταλήψεις της κοινωνικής ομάδας που ανήκεις.

Οι ομάδες των κοριτσιών και των αγοριών είναι μικρογραφίες της κοινωνίας που δύσκολα εντάσσουν αυτούς που λίγο διαφέρουν.

Δραστηριότητα 6

Η Μίκα έχει ευτυχώς της αγάπη και την αποδοχή του παππού της που της δίνει κουράγιο σε αυτή την δύσκολη στιγμή που ζει.

Έχει επίσης έναν μηχανισμό διαχείρισης της απόρριψης που της δίνει κουράγιο και τη βοηθάει να συνεχίζει.

Ζητήστε στους μαθητές σας να το βρουν. Είναι ένας φανταστικός φίλος: μία μικρή αράχνη!

Δείξτε τους αυτές τις σκηνές της ταινίας όπου εμφανίζεται αυτός ο φίλος.

Η μικρή αράχνη δίνει στην Μίκα τη συναισθηματική δύναμη και της προσφέρει την παρηγοριά που έχει ανάγκη όταν βιώνει την απόρριψη των αγοριών και την παρενόχληση των κοριτσιών.

Σχολιάστε μαζί τους πώς η σκηνοθέτης διαλέγει να εμφανίσει αυτή την αράχνη που είναι ένα animation σε μία ταινία live action.

Οι κινηματογραφικές ταινίες χωρίζονται σε είδη ανάλογα με τις τεχνικές που χρησιμοποιούν:

- ταινίες live action με κινούμενες εικόνες και πρωταγωνιστές που είναι ηθοποιοί.
- κινούμενα σχέδια ή animation: ταινίες με ζωγραφιστές ή ψηφιακές φιγούρες.
- stop-motion animation: ταινίες που δίνουν κίνηση σε άψυχα αντικείμενα ή κούκλες.

Στο τέλος όμως το πιο σημαντικό πράγμα για την Μίκα είναι η αποδοχή της διαφορετικότητας της από τον Rawiri και η ένταξή της στην ομάδα των αγοριών.

Όσον αφορά την διαφορετικότητα και την ένταξη μπορείτε επίσης να δουλέψετε με τους μαθητές σας με την ταινία My Best Friend's Shoes.

Ο σκηνοθέτης Ατζιπάλ Σινχ μάς λέει για την ταινία του:

«Πώς αισθάνεσαι όταν θεωρείσαι κλέφτης επειδή ο πατέρας σου είναι κλέφτης;

Πώς αισθάνεσαι όταν δεν είσαι καλοδεχούμενος στο σπίτι του καλύτερου σου φίλου επειδή είσαι από άλλη κάστα;

Πώς αισθάνεσαι όταν η μητέρα σου κοιμάται με τον αστυνομικό που έβαλε τον πατέρα σου στη φυλακή;

Πώς αισθάνεσαι όταν ο μόνος φίλος που έχεις σε αφήνει μόνο στο χωριό; Αυτή η ταινία είναι μία προσπάθεια να επαναφέρω τις μνήμες μου των διακρίσεων που έζησα όταν μεγάλωνα ως μειονότητα.

Προσπαθώ να δείξω ότι όταν επιλέγεις την αγάπη αντί για το μίσος, μπορεί να σωθεί η ανθρωπότητα.»

Η Υπεύθυνη Προγράμματος του Παιδικού και Εφηβικού Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αθήνας, Μάρα Θεωδοροπούλου, εξηγεί γιατί διάλεξε της ταινία My Best Friend's Shoes για το σχολικό πρόγραμμα:

«Η φιλία, το ποδόσφαιρο κι ένα χαμένο ζευγάρι παπούτσια είναι τα γρανάζια της ιστορίας της αξιαγάπητης αυτής ταινίας από την Ινδία (στην επίσημη γκουτζαρατική γλώσσα της πολιτείας στην οποία εκτυλίσσεται), που φέρνει στην επιφάνεια το χάσμα που δημιουργεί ακόμα και στις πιο μικρές και αθώες ηλικίες η διαφορά στην κοινωνική τάξη και την οικογενειακή οικονομική κατάσταση. Στο μικρόκοσμο του χωριού των δύο αγοριών αντικατοπτρίζεται, φυσικά, ένα οικουμενικό θέμα που τα παιδιά μπορούν να συναντήσουν στο σχολείο, στη γειτονιά ή στις παρέες τους, γεγονός που έκανε την ταινία ιδανική επιλογή για το σχολικό μας πρόγραμμα. Ακόμα πιο σημαντικές ήταν οι κινηματογραφικές αρετές της, κυρίως η ουμανιστική προσέγγιση των χαρακτήρων και της περιπέτειάς τους, ο νατουραλισμός στις ερμηνείες των μικρών πρωταγωνιστών και η αποφασιστική εξερεύνηση της φιλίας στην καρδιά της ιστορίας.»

MY BEST FRIEND'S SHOES

Χώρα : Ινδία
2018, 18 λεπτά

Είδος :
Live Action

Ατζιτπάλ Σινχ
Ινδικά

Σε ένα χωριό της Ινδίας, δύο φίλοι από διαφορετικές κοινωνικές τάξεις ενώνονται από την αγάπη τους για το ποδόσφαιρο, μέχρι που ένα ζευγάρι ολοκαίνουργια αθλητικά παπούτσια κινδυνεύει να τους χωρίσει - και να διχάσει όλο τους τον περίγυρο.

Θεματικές : ποδόσφαιρο, φιλία, φτωχοί/πλούσιοι, καθημερινότητα μιας άλλης κουλτούρας, κοινωνικές κάστες

Στη συνέχεια μπορείτε να δείτε το Πλαίσιο για την κινηματογραφική εκπαίδευση. Το British Film Institute ηγήθηκε μια ομάδας 25 ακαδημαϊκών, εκπαιδευτών κι επαγγελματιών από εθνικούς φορείς και πολιτισμικούς οργανισμούς στη δημιουργία ενός πλαισίου για την υποστήριξη της Κινηματογραφικής Εκπαίδευσης στην Ευρώπη ως προς το σχεδιασμό, τη διαχείριση και την αξιολόγηση αντίστοιχων εκπαιδευτικών προγραμμάτων: <https://www.bfi.org.uk/sites/bfi.org.uk/files/downloads/%20bfi-a-framework-for-film-education-brochure-2015-06-12.pdf>

Το εκπαιδευτικό αυτό πακέτο σχεδιάστηκε από την Κάτια Παπασπηλιοπούλου για το Παιδικό και Εφηβικό Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αθήνας (www.athicff.com) στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus+ Inclusive Schools (www.inclusiveschools.net)